

De To Fælles Kunstprojekter på Nørrekærbiennalen 2019 på LAND:

Færgefart over Limfjorden

Under Nørrekærbiennalen 2019 åbner en ny forbindelse over Limfjorden. Fra d. 6. til d. 10. August kan du sejle med rofærge fra høfderne ved Nørrekær over Limfjorden til Han Herred ved det gamle udskibningssted, lokalt kaldet Kroeret, da der engang har ligget både en købmandsforretning og en kro der.

Nørrekærbiennalens kunstnere er både nysgerrig på sejl- og robådernes historiske betydning i dette område og hvordan vi kan lade os inspirere af disse tidligere transportmetoder, der havde et helt andet tempo og krævede en tæt forbindelse mellem lokale folk og område, vejr og vind.

Da transport og færdsel over landjorden var besværlig i et land af øer og halvøer har joller og seilskibe i mange forskellige former, med årer eller sejl traditionelt bundet os sammen. Bådene kunne transportere betydelig mængder af fragt, huder, pels, flintsten og andet gods. De indre farvande lige siden isen trak sig tilbage var desuden den vigtigste kilde til sund og proteinrig føde, hvad en 4000 år gammel helleristning fundet ved Vadgården 500 meter nord for LAND og Nørrekærbiennalen, vidner om.

Vi glæder os til at genåbne færgetrafikken over Limfjorden med en åredrevet Kaag roet med stærke kunstnerhænder og rugbrødsmotorer. Et symbol på de forandringer der må forankre sig i dag hvor hele den menneskeskabte verden er udfordret på liv og eksistens.

Sildekaagen fra Nibe

Nibe Kaaglaug har velvilligt stillet deres sildekaag til rådighed for færgeoverfart under Nørrekærbiennalen. Sildekaagenn blev bygget i 1987 af Nibe Museum i samarbejde med Nibe Skole og Nibe Produktionsskole, som en tro kopi af det fiskerfartøj, sildekaagen, som i flere århundreder har været Østlimfjordens - og i perioder - Danmarks vigtigste fiskerbåd.

Kaagen er fladbundet med en længde på 22,5 fod der kun stikker 10 cm og derfor kan sejle helt op til land og derfor i århundreder har været velegnet til færgefart. Den drives af en besætning på 4-5 roere og kan dertil medtage 4-5 passagerer, der er velkomne til at ro med.

Kaagen er forsynet med redningsveste til alle passagerer og besætningsmedlemmer.

Ved landingspladsen nord for fjorden har der tidlige været anlagt en kro, derat navnet *Kroeret*, (se matrikelkort fra 1840 – 1899). Vi markerer stedet med en kro/ telt og et kræmmermarked og en infotavle om sejltider og historiske oplysninger om stedet.

Plakat og forside på hjemmesiden er lavet efter maleri af Hans Schmidt (1839-1917): Færge over Sallingssund - Limfjorden.

Historierne om de to byer og forestillingen om en Skov(projekt til Permakultur Skovhaven)

Der er to byer på hver sin side af fjorden. Vi sejler mellem dem. De er Manstrup og Tolstrup. Beboerne i begge byer inviteres med til dette års Nørrekærbiennale. De skal inviteres med, fordi vi har brug for deres hjælp. Vi vil først og fremmest gerne have, at de to byer møder hinanden, at de bliver venskabsbyer. De skal fortælle historier til hinanden. Har de noget tilfælles? Hvad ved de om hinanden? De to byer skal bindes sammen, og de skal sejle frem og tilbage. Folkene fra Tolstrup skal sejles over på den anden side, og der skal de møde folkene fra Manstrup i en kro/ telt , som engang lå der ved vandet, men som nu er væk. Vi vil gøre den synlig igen, og samtidig er der bygget et orgel under jorden(et lydværk), som spiller lag på lag af tid frem. Så sejler folkene fra Manstrup med over på den anden side, hvor de mødes med Tolstrup i det nye Land, som biennalen er - og her skal de sammen se de eksisterende værkerne, og være med til at få den nye skov til at gro. De skal være med til forestillingen om en skov, hvor vi først planter fortællingen, helt konkret skal historien sættes i jorden, som skulpturer i landskabet, og dernæst skal vi aftale med dem, at de kommer tilbage med træer i løbet af efteråret, hvor det er mere gunstigt at plante træer. Helt konkret skal de komme med træer, som har rødder, og som de gerne vil have skal gro videre i denne fælles skov. Vi skal plante skoven mellem de to byer. Og de skal fortælle historier til hinanden og drikke kaffe med hinanden, de er biennialens tilskuere, men de er også hele grundlaget for at have en biennale. Uden dem kan vi ikke fortælle. For de er eksperterne. De ved, hvad der er sket. De kender historien, og de er en spejling af hinanden. De lever ikke på en grænse, de lever i et flydende landskab under forandring. De historier de fortæller, de skrives ned løbende af forfattere og kunstnere, som er en del af biennalen. De hænges op som tidsskrifter/aviser/plakater, de hænges op, så man kan følge med i historien og processen, så man som læser kan nå at rette eller at sige; jeg har hørt historien anderledes. Og historien om de to byer bliver til sidst trykt i en bog med de samlede historier, som også indholder resten af Nørrekærbiennalen 2019.